

Προς κύριο Υπουργό Σταύρο Ν. Παπασταύρου
Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Μεσογείων 119,
11526 Αθήνα

7 Απριλίου 2025

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Καταρχάς θα θέλαμε να σας συγχαρούμε για την ανάληψη των καθηκόντων σας και να σας ευχηθούμε μια εποικοδομητική θητεία. Με την παρούσα επιστολή θα θέλαμε να σας μεταφέρουμε την αγωνία των κατοίκων πολλών παράκτιων και νησιωτικών περιοχών της χώρας και να ζητήσουμε την προσωπική παρέμβασή σας για την επίλυση ενός κρίσιμου για αυτές θέματος, που αφορά την αλόγιστη επέκταση των βιομηχανικών ιχθυοκαλλιεργειών.

Το 2011, κάτω από την πίεση των τότε δυσμενών οικονομικών συνθηκών, εγκρίθηκε το σχέδιο των Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών, γνωστό ως ΠΟΑΥ, το οποίο στόχευε στην επέκταση των σημερινών ιχθυοκαλλιεργειών σε όλη την Ελλάδα κατά 24 φορές ως προς την έκταση^{1,2} (το τελευταίο της υπό αποχώρησης τότε κυβέρνησης). Ενώ ο στόχος της διεύρυνσης του πρωτογενούς τομέα προφανώς και είναι θεμιτός, η επιλογή και κυρίως η υλοποίηση ενός τέτοιου εγχειρήματος είναι, όπως θα αντιληφθείτε και εσείς, περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά καταστροφική.

Το ίδρυμα Rauch, ένα από τα συνυπογράφοντα μέρη της παρούσας επιστολής, ανέθεσε σε διεθνώς αναγνωρισμένες συμβουλευτικές εταιρείες, που υποστηρίζουν την ανάπτυξη βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, τις MacAlister Elliott & Partners (MEP) και Poseidon Aquatic Research Management, την εκπόνηση ανεξάρτητης μελέτης αξιολόγησης εννέα εκ των υποβληθείσων Στρατηγικών Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ)³. Η ποιότητα των ΣΜΠΕ αξιολογήθηκε βάσει 35 διεθνώς αποδεκτών δεικτών (standards).

Τα αποτελέσματα της έρευνας ήταν αποκαλυπτικά. Οι ΣΜΠΕ, πάνω στις οποίες στηρίζεται οποιαδήποτε αδειοδοτική διαδικασία, είναι χειρίστης ποιότητας. Το περιεχόμενό τους καλύπτει από 9% έως και 34% (κατά περίπτωση) του διεθνώς αποδεκτού περιεχομένου, καθιστώντας τις εντελώς αναξιόπιστες. Τα δεδομένα που χρησιμοποιούν έχουν συλλεγεί στην καλύτερη των περιπτώσεων πριν από 9 χρόνια, ενώ έχουμε και δύο περιπτώσεις με δεδομένα 30 ετών. Πολλά από τα δεδομένα έχουν κρίσιμα σφάλματα, οι μελέτες υποκρύπτουν στοιχεία, ενώ υιοθετούνται μεθοδολογικά «λογικά άλματα». Θεμελιώδη διεθνή πρότυπα μέτρησης, συμπεριλαμβανομένου του προγνωστικού μοντέλου MERAMOD, είτε δεν χρησιμοποιήθηκαν είτε χρησιμοποιήθηκαν λάθος⁴ είτε τα ευρήματά τους αγνοήθηκαν.

¹ <https://drive.google.com/file/d/1ssAhJcHw8HfXwcAhxX4xCO8D-VzjEMR8/view>

² https://docs.google.com/spreadsheets/d/1wTfaADEboXSR_Wqf7oIHfOO1QO-6LoHm/edit?usp=sharing&oid=105099372642737258659&rtpof=true&sd=true

³ <https://drive.google.com/drive/folders/17981IP5moS6A8heaNwIMyFibNDOLJDyx?usp=sharing>

⁴ https://www.dropbox.com/scl/fo/a5rrzqqi8mbgmirgjbkfn/AN2XHgG3ej5GRil-S_a7wu4?rlkey=z0hfyw4q1nmr6e1mfvtzdg88k&st=hd8zks0u&dl=0

Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί η πιο πρόσφατα δημοσιευμένη ΣΜΠΕ, τον Μάιο του 2024, για την περιοχή του Κορινθιακού Κόλπου, που περιλαμβάνει τη Φωκίδα και τη Βοιωτία. Η ΜΕΡ επισημαίνει ότι τα δεδομένα συλλέχθηκαν και αναλύθηκαν το 2015, αλλά οι συστάσεις της έκθεσης κυκλοφόρησαν εννέα χρόνια αργότερα, χωρίς να έχει γίνει συλλογή επικαιροποιημένων δεδομένων (παρά το γεγονός ότι υπάρχουν υφιστάμενες ιχθυοκαλλιέργειες στην περιοχή, που συνεχίζουν να έχουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις) και διαπίστωσε κρίσιμα κενά και αδυναμίες, που έδωσαν στην έκθεση μια από τις χαμηλότερες βαθμολογίες: Μόλις το 11% των δεικτών είχε καλυφθεί επαρκώς. Προειδοποίησε: «Τα ζητήματα αυτά, αν δεν αντιμετωπιστούν, θα μπορούσαν να υπονομεύσουν τη βιωσιμότητα και την περιβαλλοντική υγεία της περιοχής». Στη ΣΜΠΕ για την ΠΟΑΥ της Βοιωτίας, στον περικλειστο από διάσπαρτες νησίδες θαλάσσιο όρμο της Δομβραΐνας, αγνοούνται 2 παράκτιοι οικισμοί της Αλυκής και Αγίου Νικολάου, που αριθμούν πέραν των 2000 οικιών και είναι από τους κύριους προορισμούς της Βοιωτίας και όχι μόνο.

Επιπλέον, πολλές περιοχές που προορίζονται για ΠΟΑΥ είναι εντός ή κατά μήκος των ορίων Ζώνης Ειδικής Προστασίας NATURA 2000⁵, δηλαδή αποτελούν σημαντικές περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές, για παράδειγμα, οι ΠΟΑΥ Εχινάδων-Αιτωλοακαρνανίας, Αργολίδας-Αρκαδίας-Μεθάνων, Νότιου Ευβοϊκού και του επιβαρυσμένου σε επικίνδυνο ήδη σημείο Αμβρακικού κόλπου.

Από όλες τις ΣΜΠΕ που αξιολογήθηκαν καμία δεν αντιμετώπισε επαρκώς τις σωρευτικές επιπτώσεις πολλαπλών ιχθυοτροφείων στο περιβάλλον. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι:

α) Ο Πόρος, όπου βάσει του σχεδίου η ΠΟΑΥ θα δεσμεύσει το 25% της ακτογραμμής, ενώ στα γειτονικά Μέθανα το 40%, καθιστώντας τον θαλάσσιο χώρο του Αργοσαρωνικού απαγορευτικό όχι μόνο για τουριστικές δραστηριότητες, αλλά και για οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα!

β) Η Σαλαμίνα, η οποία είναι περικυκλωμένη από πληθώρα δραστηριοτήτων που επιβαρύνουν το περιβάλλον (ναυπηγοεπισκευαστικές ζώνες, παροπλισμένα πλοία, ναύσταθμο, μονάδα φυσικού αερίου, αγκυροβόλια πλοίων, συχνή διέλευση πλοίων, υπάρχουσες μονάδες ιχθυοκαλλιεργειών, διυλιστήρια).

γ) Η περιοχή του Βόρειου Ευβοϊκού κόλπου, μιας εξορισμού κλειστής θάλασσας, σύμφωνα με το Χωροταξικό της Περιφέρειας Στ. Ελλάδας, η οποία ήδη δέχεται πολλαπλές επιβαρύνσεις από πολλές πηγές ρύπανσης, συμπεριλαμβανομένης της σκουριάς της ΛΑΡΚΟ. Με το πρόσφατο Προεδρικό Διάταγμα της ιδρυθείσας ΠΟΑΥ προβλέπεται η κατάληψη 22.700 θαλάσσιων στρεμμάτων από τις ιχθυοκαλλιέργειες (από 967 στρέμματα που είναι σήμερα), κάτι που συνεπάγεται ακόμα μεγαλύτερη ρύπανση για μια θάλασσα που ήδη έχει ξεπεράσει όλα τα όρια περιβαλλοντικής επιβάρυνσης και κινδυνεύει να καταρρεύσει η οικολογική και γενική της κατάσταση, όπως δείχνουν επιστημονικά δεδομένα γνωστά και προσβάσιμα σε όλους/-ες (ΥΠΕΝ 2^η Αναθεώρηση Υδατικών Συστημάτων της Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας).

⁵ https://www.wwfmmi.org/medtrends/shifting_blue_economies/aquaculture/

δ) η περιοχή του Οπούντιου Κόλπου (Κόλπου Αταλάντης) και της Λάρυμνας του Δήμου Λοκρών, όπου προβλέπεται τερατώδης αύξηση ιχθυοκαλλιεργειών 31.783 τόνων.

Επίσης, όλα τα διεθνή standards μελετών βιωσιμότητας οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τους και να εμπλέκουν, με μεθοδολογίες διαβούλευσης, τις τοπικές κοινωνίες. Αυτό δυστυχώς δεν συνέβη σε καμία από τις υπό εξέταση περιπτώσεις. Ενώ είναι σχεδόν αδύνατον για τις περιοχές που έχουν επιλεγεί να γνωρίζουν πώς να ανταποκριθούν, δεδομένου ότι είτε δεν ενημερώνονται είτε, όταν ενημερώνονται, λόγω της τεχνικής γνώσης που απαιτείται, δεν προλαβαίνουν να αντιδράσουν. Ακόμη και κοινότητες που έχουν συνειδητοποιήσει τι σχεδιάζεται και αντιτίθενται κατηγορηματικά, όπως ο Πόρος, το Ξηρόμερο, η Σαλαμίνα και οι παράκτιες περιοχές του Δήμου Λοκρών του Οπούντιου Κόλπου και της Λάρυμνας, δεν έχουν ακόμη καταφέρει να σταματήσουν τις σχετικές διαδικασίες.

Είναι πραγματικά οξύμωρο αν αναλογιστεί κανείς ότι αρχικά οι διατάξεις προέβλεπαν, ως κριτήριο για την επιλογή περιοχής χωροθέτησης, τα ιχθυοτροφεία να βρίσκονται μακριά από τουριστικές περιοχές, ενώ ο Πόρος για παράδειγμα εντάχθηκε στη σχετική λίστα παρότι η οικονομία του στη διάρκεια όλου του έτους εξαρτάται κατά 80% από τον τουρισμό.

Επιπλέον, οι εταιρείες ιχθυοκαλλιεργειών διατείνονται ότι επιθυμούν να εγκατασταθούν μόνο σε περιοχές όπου οι κάτοικοι υποστηρίζουν τις ιχθυοκαλλιέργειες. Πρόσφατη δημοσκόπηση στον Πόρο⁶ έδειξε ότι το 87% των κατοίκων είναι αντίθετο με τις ιχθυοκαλλιέργειες. Και είναι φυσιολογικό, αφού οικονομική ανάλυση⁷ που διεξήγαγε το Ίδρυμα Rauch επιβεβαίωσε ότι ο τουρισμός στον Πόρο δημιουργεί σε ετήσια βάση τριπλάσιο οικονομικό αντίκτυπο και πέντε φορές μεγαλύτερο αριθμό θέσεων εργασίας από αυτές που προβλέπει η πρόταση για τη μέγιστη επέκταση των ιχθυοκαλλιεργειών, ενώ οι μισθοί στις ιχθυοκαλλιέργειες είναι δραματικά χαμηλότεροι και συχνά μερικής απασχόλησης.

Πέρα όμως από την προφανή ασυμβατότητα τουρισμού και ιχθυοκαλλιεργειών, το ερώτημα που τίθεται είναι πόσο επιζήμιες είναι τελικά οι ιχθυοκαλλιέργειες για το περιβάλλον. Επιτόπιοι έλεγχοι, μετρήσεις και βιντεοσκοπήσεις δείχνουν ότι η καταστροφή σήμερα στις ήδη υπάρχουσες είναι τεράστια, αν και ένα μικρό κλάσμα αυτών που έχουν προγραμματιστεί να δημιουργηθούν λειτουργούν.

Στο ντοκιμαντέρ «Το Ιερό του Ποσειδώνα⁸», που προβλήθηκε στη Διεθνή Διάσκεψη για τους Ωκεανούς που έγινε στην Αθήνα τον Απρίλιο του 2024, η εικόνα ενδεικτικά από τον βυθό του Πόρου, όπου είναι εγκατεστημένες οι υδατοκαλλιέργειες, εμφανίζεται αποκαρδιωτική. Τα πλούσια λιβάδια ποσειδωνίας έχουν εξαφανιστεί και μέσα στο βυθό

⁶ <https://drive.google.com/file/d/1ArAHgRk-FuLLqh48gk5NMer5S1ktx961/view>

⁷ https://drive.google.com/file/d/1vqPS1-cV4q0yC5MXS7_eZtzvrddDOpPw/view

⁸ <https://youtu.be/-wVNQQcwa1A?si=QfnTmVhUR79LXLbQ>

κυριαρχούν τα σκουπίδια. Έρευνες της iSea σε Πόρο, Μέθανα⁹ και Αιτωλοακαρνανία¹⁰ καταδεικνύουν την ύπαρξη λιβαδιών ποσειδωνίας στις περιοχές όπου προβλέπεται να ιδρυθεί η ΠΟΑΥ, καθώς και την καταστροφή τους από τις υπάρχουσες ιχθυοκαλλιέργειες. Για τον Πόρο μάλιστα, επίκειται και δημοσίευση έρευνας από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης την άνοιξη για το εύρος των επιπτώσεων των υπάρχουσών ιχθυοκαλλιεργειών, όμως τα πρώτα αποτελέσματα είναι αποκαρδιωτικά. Οι ντόπιοι υποστηρίζουν ότι η εταιρεία ιχθυοκαλλιεργειών δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη για τον καθαρισμό και προφανώς οι έλεγχοι από τις αρμόδιες υπηρεσίες είναι ανύπαρκτοι. Μάλιστα, το μέγεθος της καταστροφής του βυθού είναι τέτοιο που προκάλεσε την παρέμβαση του εισαγγελέα Περιβάλλοντος μετά από μήνυση του δημάρχου.

Μερικά από τα πιο ανησυχητικά ζητήματα που προκύπτουν από τις βιομηχανικές ιχθυοκαλλιέργειες είναι α) η καταστροφή των πολύτιμων λιβαδιών ποσειδωνίας, που συμβάλλουν δραστικά στη δέσμευση άνθρακα¹¹, β) οι επιβλαβείς εξάρσεις φυτοπλαγκτόν (HABs), γ) η απειλή για τα άγρια είδη, αφού οι ασθένειες και τα παράσιτα από τα καλλιεργούμενα ψάρια μπορούν να εξαπλωθούν στα άγρια ψάρια. Αυτά τα γενετικά τροποποιημένα ψάρια αναμειγνύονται με άγριους πληθυσμούς, καταστρέφοντας τα ενδημικά είδη.

Ωστόσο, θα ήταν χρήσιμο να εξετάσουμε πώς αντιμετωπίζεται διεθνώς η βιομηχανική ιχθυοκαλλιέργεια. Οι θαλάσσιοι ανοιχτοί ιχθυοκλωβοί που χρησιμοποιούνται στην Ελλάδα για ιχθυοκαλλιέργειες είναι ξεπερασμένοι και επιβλαβείς, και αντικαθίστανται σε όλο και περισσότερες χώρες. Κάποιες μεταφέρουν τις νέες μονάδες εκτροφής σε χερσαίες εγκαταστάσεις. Τα περιττώματα, η περισσευούμενη τροφή και οι χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται σε αυτές τις καλλιέργειες βλάπτουν το περιβάλλον. Επιπλέον, η εκτροφή σαρκοφάγων ψαριών¹² (όπως το λαβράκι και η τσιπούρα) απαιτεί τεράστιες ποσότητες άγριων ψαριών που χρησιμοποιούνται για τη σίτιση των ψαριών που εκτρέφονται. Σε παγκόσμιο επίπεδο, 27% όλων των ψαριών διοχετεύεται μόνο για το τάισμα άλλων ψαριών.

Το γεγονός αυτό δημιουργεί μια οικονομική στρέβλωση, αφού στην οικονομική επίπτωση προσμετρώνται οι εξαγωγές, ενώ δεν λαμβάνονται υπόψη οι αναγκαίες εισαγωγές τροφών, φαρμάκων κλπ. Το τελικό αποτέλεσμα δε για τη χώρα είναι αρνητικό, αν συνυπολογιστούν όλες οι πτωχεύσεις, οι αθετήσεις δανείων, η απώλεια θέσεων εργασίας και η περιβαλλοντική καταστροφή.

Παρά τον ισχυρισμό ότι η βιομηχανική ιχθυοκαλλιέργεια δημιουργεί θέσεις εργασίας, οι περισσότερες ΣΜΠΕ δεν προσδιορίζουν ποσοτικά πόσες θέσεις εργασίας θα

⁹ https://www.dropbox.com/sc/fi/vnnu8zqxstlv5rxesa9uk/iSea-AEF_Final-Progress-Report_GR.pdf?rlkey=64o5bv32fghk5cgk5hrzgngbz&st=nqigbqga&dl=0

¹⁰ https://isea.com.gr/wp-content/uploads/2025/02/GR_iSea_Assessing-the-health-status-of-Posidonia-meadows-adjacent-to-Kalamos-island-aquaculture-facilities.pdf και https://isea.com.gr/wp-content/uploads/2025/02/GR_Assessing-the-health-status-of-Posidonia-meadows-adjacent-to-aquaculture-facilities-in-Asprogioli-.pdf

¹¹ <https://aktaia.org/el/%CE%B6%CE%B7%CF%84%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/>

¹² <https://www.newscientist.com/article/2452261-why-farming-fish-is-more-unsustainable-than-catching-them-in-the-wild/>

δημιουργηθούν. Οι διεθνείς πρακτικές επιβάλλουν, προκειμένου οι ιχθυοκαλλιέργειες να είναι επιχειρηματικά βιώσιμες, να αυτοματοποιήσουν τις εργασίες τους και να μειώσουν σημαντικά τις θέσεις εργασίας. Επιπλέον, σχετικές έρευνες που έχουν γίνει στην Ελλάδα έχουν αποδείξει ότι οι μισθοί στις ιχθυοκαλλιέργειες είναι δραματικά χαμηλότεροι και συχνά μερικής απασχόλησης. Ο αριθμός που παραπλανητικά διαρρέουν οι εκπρόσωποι των ιχθυοκαλλιεργειών δεν έχει καμία ποσοτική και ποιοτική τεκμηρίωση.

Μεγάλο ενδιαφέρον προκαλεί μια νέα έκθεση που μόλις κυκλοφόρησε από τη βρετανική συμβουλευτική εταιρεία για θέματα υδατοκαλλιέργειας MER¹³. Η εν λόγω μελέτη έχει στόχο τη συγκριτική αξιολόγηση της ελληνικής νομοθεσίας για την υδατοκαλλιέργεια σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες που κατέχουν ηγετική θέση στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας. Τα μέχρι τώρα αποτελέσματα καθιστούν σαφές ότι το ισχύον ρυθμιστικό πλαίσιο της Ελλάδας για την υδατοκαλλιέργεια είναι το λιγότερο αυστηρό ανάμεσα σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες με υδατοκαλλιεργητική παραγωγή, συμπεριλαμβανομένης της Τουρκίας και της Κύπρου, ιδίως σε τομείς όπως η περιβαλλοντική εποπτεία, η εμπλοκή των ενδιαφερομένων μερών και η διαχείριση των θρεπτικών στοιχείων.

Εύκολα γίνεται κατανοητό λοιπόν πώς κατέστη «πρωταθλήτρια», όπως λένε οι εκπρόσωποι των ιχθυοκαλλιεργειών της, η χώρα μας στις ιχθυοκαλλιέργειες. Αυτό συνέβη γιατί χώρες με ίδιες διατροφικές συνήθειες, όπως η Ισπανία, η Ιταλία και η Γαλλία, επειδή γνωρίζουν ότι η ιχθυοκαλλιέργεια δεν είναι επιχειρηματικά και περιβαλλοντικά βιώσιμη, απορροφούν το 61% της παραγωγής. Για τον λόγο αυτό, χώρες όπως η Ισπανία και η Ιταλία έχουν ελαχιστοποιήσει την παραγωγή τους, ενώ πρωταθλήτρια είναι η Τουρκία, για ευνόητους λόγους.

Το «ελληνικό θαύμα» έχει στηριχθεί στο «χαλαρό» ρυθμιστικό πλαίσιο και την παντελή έλλειψη ελέγχων, που έχουν επιτρέψει η χώρα να γίνει η «χωματερή» της Ευρώπης. Τα όποια κέρδη από τις βιομηχανικές ιχθυοκαλλιέργειες απορροφώνται από τις εταιρείες υδατοκαλλιεργειών, οι οποίες είναι στην πλειοψηφία τους ξένων συμφερόντων, με σκιώδεις διοικήσεις και θολά ιδιοκτησιακά καθεστώτα, που αδυνατούν να λογοδοτήσουν σε αρχές και κοινωνία. Ο κλάδος χαρακτηρίζεται από διαδοχικές χρεοκοπίες, με ηχηρότερη αυτή της Anagram, που αποδεικνύει την παντελή αδυναμία διατήρησης βιώσιμου επιχειρηματικού μοντέλου, ακόμα και όταν το 70% χρεών διαγράφηκε από τους πιστωτές. Ένα περιβάλλον δηλαδή που ευνοεί διαχρονικά τη διαπλοκή και την αδιαφάνεια, όπου η αδειοδότηση από την πολιτεία είναι πέρα από κάθε επιχειρηματική και ηθική αρχή.

Η γραφειοκρατία, η πολυνομία, η άγνοια και οι πιέσεις των πιστωτών για να μην «γράψουν» ζημιές από τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια, διατηρούν το story ζωντανό, οδηγώντας σε κοινωνική και οικονομική ανασφάλεια τις τοπικές κοινωνίες και υπονομεύοντας το μέλλον της χώρας.

¹³ https://drive.google.com/drive/folders/1zew8gBOywkYILu6BXgT4NN3axHq3lj_o?usp=sharing

Προτρέπουμε την κυβέρνηση να μην προχωρήσει σε ένα σχέδιο που δημιουργήθηκε πριν από 14 χρόνια, και το οποίο θα έχει δραματικές και δυνητικά μη αναστρέψιμες επιπτώσεις στο περιβάλλον, τις τοπικές κοινωνίες και την οικονομία.

Ειδικότερα:

- Να γίνει αναθεώρηση του ειδικού χωροταξικού σχεδιασμού των υδατοκαλλιεργειών σύμφωνα με τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές και με τη συμμετοχή των τοπικών κοινοτήτων, σύμφωνα με τη σύμβαση του Άρχους.
- Να μη δοθεί καμία παράταση ως τότε στην προθεσμία ίδρυσης των ΠΟΑΥ, η οποία λήγει τον Νοέμβριο του 2025, και να ακυρωθούν όσες υπόκεινται σε αυτό το προβληματικό σχέδιο.
- Να απαιτηθούν νέες, αυστηρότερες Στρατηγικές Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, που να πληρούν τα διεθνή πρότυπα ποιότητας και να εμπλέκουν πλήρως τα μέλη των τοπικών κοινοτήτων.
- Να πραγματοποιούνται συχνοί έλεγχοι από ανεξάρτητους ελεγκτές, αλλά και τις συναρμόδιες υπηρεσίες των καθ' ύλην υπηρεσιών.

Προφανώς, όλα τα ανωτέρω στοιχεία, οι μελέτες και το οπτικό υλικό, είναι στη διάθεσή σας και στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου/-ης.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, θα ήταν μεγάλη τιμή για εμάς να συναντηθούμε μαζί σας και να σας εκθέσουμε δια ζώσης τα στοιχεία και την ανησυχία μας.

Σας καλούμε να συνταχθείτε μαζί μας στην προσπάθεια να εμποδίσουμε την περιβαλλοντική και κοινωνική υποβάθμιση της χώρας από την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη των βιομηχανικών ιχθυοκαλλιεργειών και να επιδείξετε συνέπεια λόγων και έργων, που θέλουν την Ελλάδα μια ισχυρή χώρα, όπου το κράτος δικαίου και η ασφάλεια δικαίου αποτελούν αδιαπραγμάτευτες αρχές.

Με σεβασμό,

Κοινότητες της ΑΚΤΑΙΑΣ

ο Αμβρακικού κόλπου	ο Νάξου
ο Αργολικού κόλπου	ο Νότιας Κυνουρίας
ο Βοιωτίας	ο Ξηρόμερου Αιτωλοακαρνανίας
ο Βόρειας Κυνουρίας	ο Πόρου
ο Γαλαξιδίου	ο Σαλαμίνας
ο Δυτικής Λέσβου	ο Σπετσών
ο Εύβοιας	ο Τεμπών και Δέλτα Πηνειού Νομού Λαρίσης
ο Ερμιονίδας	ο Τροιζηνίας
ο Κορινθίας	ο Φθιώτιδας
ο Μεθάνων	ο Φωκίδας

Παρακαλούμε, επικοινωνήστε μαζί μας στο email info@aktaia.org, υπόψη κυρίας Εύας Δουζίνα και κυρίου Βασίλη Σούλα.